

Uredništvo
in upravnništvo:
Kolodvorske
ulice šte. 15.

Z urednikom se
more govoriti
vsak dan od 11.
do 12. ure.

Rokopis se ne
vraca.

Inserati:
Šestopeta peti-
vrtta 4 kr., pri
večkratnem po-
navljanju daje se
popust.

Ljubljanski List

večerna priloga deželnemu uradnemu časniku.

Izhaja vsak dan razen nedelj in praznikov ob 5. uri zvečer.

Velja
za Ljubljano
v upravnistvu:
za celo leto 6 gl.,
za pol leta 3 gl.,
za četrt leta 1 gl.
50 kr., na mesec
50 kr., pošiljatev
na dom velja me-
sečno 9 kr. več.

Po pošti velja
za celo leto 10 gl.,
za pol leta 5 gl.,
za četrt leta 2 gl.
50 kr. in za jeden
mesec 85 kr.

Štev. 136.

V Ljubljani v ponedeljek, 11. avgusta 1884.

Tečaj I.

Slovenski „muezzini“.

I.

V otroških letih, ko smo še hlastno po-
žirali popise daljnih dežel in tujih narodov,
imponirale so nam posebno vitke postave tur-
ških „muezzinov“. Živo smo si jih predstavl-
jali, stoječe na tenkih stolpih muhamedanskih
minaretov, dan za dnevom ob določenem času
ljudstvo pozivaje k molitvi ter z raztegnenimi
rokami ponavljaje svoj stereotipni klic: „Alah
il Alah, in Muhamed je njegov prerok!“

Na ta slikoviti prizor spominajo nas ne-
hoté današnji novinarski „muezzini“ iz „Ná-
rodne Tiskarne“. Srečno so priplezali na vr-
hunec nepokvarjenega in neupogljivega „na-
rodnjaštva“, krepko in spodbudljivo se raz-
lega z mračne višine neprestano njih vpitje:
„Druzega rodoljuba ni v deželi nego
dr. Val. Zarnik, in mi smo poklicani,
razglašati slavo njegovo!“

Da je jako težko, s tako vnetimi parti-
zani posamezne osebe spuščati se v resno po-
lemiko, razvidi se samo po sebi. Baš oni pri-
digujejo dan za dnevom s sveto ognjevitostjo
radikalno dogmo: „Zarnikova volitev je na-
čelno vprašanje“. Kakor hitro se pa le
nekoliko lotiš tega brezumnega fetišizma, ka-
kor hitro si dovoljuješ, bolj od blizu si ogle-
dat novodobnega malika ter strogo objektivno
analizovati njegove prednosti in slabosti nje-
gove, uže se odpró vse zatvornice in z radi-
kalnega Olimpa se vsipljejo na tvojo nedolžno
glavo cele livanje psovk in obrekovanj. Čemu
toliko strasti, gospóda? *C'est la guerre*, in
kdor se podá v bitko, ne sme zahtevati od
protivnika, da bode svoje topove nabasal s
slaščicami ali na sovražne napade odgovarjal z
globokimi prikloni. Dokažite rajše, da je
„Ljublj. List“ krivico delal vašemu dr.
Zarniku, da je katerikrat neresnico po-
ročal o delovanju politika, kojega sedaj do
neba povzdiguje — in rešena bode pravda
ter osramoteni bodemo se umaknili z bojišča!

Listek.

Carigrad.

(Zlatorodov.)

(Dalje.)

O solnčnem vshodu je prihajalo dva in
trideset dvornih muezzinov, izbranih izmed
najboljših carigradskih pevcev, znanit vshod z
minaretov serajske džamije. Srečevali so se z
vedeži in zvezdoznanci, ki so zapuščali ho-
dišča, na katerih so prebdevali noči, zvezdovje
preučujoči, da določijo srečne ure sultanovemu
delu. Nato je prišel prvi zdravnik serajski
prašat po cesarjevem zdravju; učitelj ulem je
tudi prišel, učiti svojega visokega gojenca, in
to vsaki dan; na to osebni tajnik, ki mu je
prebral sinoč prispelle prošnje; učitelji umet-
nosti in znanosti so hodili na tretje dvorišče,
kjer so učili cesarske paže. Vsi oblastniki,
stoječi v službi turškega cesarja, so prihajali
ob določeni uri, da dobé zapovedi za tisti
dan. Bostandži paša, vodnik cesarskih straž

V 181. šte. skušal je sicer „Slov. Narod“,
segati nazaj v preteklost, prelistati „našega
narodnega gibanja zgodovino“ ter z zgodovin-
skimi dati ovreči naše trditve. Čitali smo —
in strmeli! Za Boga, ali res nimate boljših
razlogov, ali v celi dolgoletni politični delav-
nosti vašega priporočenca niste našli nobe-
nih drugih zaslug, nobenih drugih
argumentov, da nas hočete odbiti s takim
praznim govoričenjem? V istini, ali je stvar
sama na sebi čisto slaba, a priori izgubljena,
ali pa je gospod doktor imel posebno nesrečo
pri izbiranju svojih zagovornikov!

Kajti, kaj navaja „Slov. Narod“ za svo-
jega klijenta? Počasi, prav zaporedoma ho-
čemo se baviti z njegovimi razlogi, le toliko
bodi nam dovoljeno, da jih spravimo v nek-
logični red, kojega smo dosihmal, žal! pogre-
šali v nasprotnikovem zagovoru.

„Slov. Narod“ pričinja s slovstvenim
delovanjem g. dr. Zarnika; uže to je argu-
ment, kojega moramo zavračati takoj a limine.
Istina je, da je dr. Zarnik v prejšnjih letih,
predno je nastopil politično delovanje, zlasti
kot vseučilišni dijak in odgojitelj pri baronu
Rauchu, napisal marsikako mikavno povest,
prijavil nekatero zabavno smešnico. Vsi ti spisi
utegnejo morda zanimati literarnega zgo-
dovinarja, za vprašanje pa — in jedino
to nas zanima v tem trenutku — ali je do-
tični gospod sedaj pravi kandidat za notranj-
sko volitev, za to vprašanje nimajo nobene
veljave. Politika in slovstvo sta dve po vsem
ločeni stroki, vzgleden beletrist je ob enem
čestokrat pravi nevednež v zadevah javnega
življenja, in če bodete dandanes, recimo na
postojinskem volilnem shodu, svojega kandi-
data volilecem priporočali zaradi tega, ker je
pred dvajsetimi leti čitatelje „Novic“ kratko-
časil s svojimi pripovedkami, ali v „Don Qui-
xotte-u de la Blatna Vas“ l. 1863 udrihal po
Dežmanu, ne verujemo, da s takimi razlogi
le en ubogi glas privabite svojem kandidatu.
Sicer je pa znano, da je pisateljska žila uže
zdavna nehala biti dr. Zarniku, in baš urednik
„Slov. Naroda“ bi nam moral najprej pritrditi,

in ravnatelj seraja ter sultanskih letovnic, po
obrežjih Bospora in Propontide raztresenih,
hodil je poizvedovat, je li volja velikega go-
spodarja voziti se po morju; ker njemu je
šla čast krmilarja, njegovim poddanim pa čast
veslarjev. Veliki nadlovec, veliki sokolar, skupaj
z nadzornikom lovcev belosokolskih, z načel-
nikom lovcev na jastrebe, z vrhovnikom lov-
cev na kragulje — prišli so prašat po sulta-
novih muhah. Prijahali so tudi: glavni nagled-
nik mestni, četa nadzornikov kuhinjskih, den-
narskih, živežnih, zakladničnih, drugi za drugim,
v določenem redu, vsaki s svojimi spomenicami,
s svojim naučenim govorom, s svojimi hlapci,
v posebni obleki.

Pozneje so memo hodili s tajniki in svét-
niki veliki vezirji, na potu v divan. Zmeraj
so prihajali ljudje jež, v kočijah, v nosilih,
stopali dolu pri drugih vratih, skozi katera
so smeli iti edino le peš. Opravek in stan
vsacega si mogel razpoznati po obliki turbana,
po kroju rokavov, po kakošnosti kožuhov, po
barvi podloge, po kinču sedli, po celi bradi,
po zalizkih. Nikdar se ni zgodila pomota v
tej mešavi, Mufti je bil oblečen ves v belo,

da se priporočenc njegov vsaj v novejši dóbi
ne more več ponašati s posebnimi pisatelj-
skimi lavorikami.

Na vrsto pridejo potem „tabori“! Sko-
rej jih ni bilo treba navajati nam nasproti,
saj smo sami priznavali, da je dr. Zarnik baš
po taborih si pridobil svojo slavo ter tudi v
deželnem zboru nikdar ni odložil govorniške toge
taborskega govornika. Niti v misel nam ne
pride, tajiti veliko pomenljivost ljudskih sho-
dov za narodno probujenje, ali časi so se med
tem spremenili, resnejše naloge nas ča-
kajo, in zlasti v deželnem zboru potrebujejo
se celo druge lastnosti nego so one, s kojimi
se navdušuje lehkokrvna množica pred govorn-
iškim odrom na ljudskem shodu.

Tudi volilno gibanje omenja generalni
prokurator Zarnikove stranke ter nad vse
povzdiguje posebne zasluge svojega varo-
vanca v dolgem in trdovratnem boji za na-
rodno večino. Koliko pretiranega v kratkem
odstavku! Niti to ni istina, da je bila zmaga
pri deželnozborskih volitvah „posledica naše
zmage v Ljubljani“, kajti dva zastopnika
ljublanskega mesta vender še ne odločujeta
o večini v deželnem zboru, kateri je sestav-
ljen iz 37 poslancev; volilna zmaga v metro-
poli slovenski je bil pač važen, prevažen
uspeh, toda le v moralnem oziru, ker naše
gibanje s tem izgubiva oni rustikalni značaj,
kojega so mu protivniki tolikokrat očitali.
Toda, — mi vprašamo vse one, koji so se
kedaj udeležili volilnih agitacij v Ljubljani, —
ali je dr. Zarnik v istini in proti svoji
navadi toliko se trudil in toliko do-
segel v trdovratni borbi za ljub-
ljansko mestno hišo? Naravnost rečemo,
da bi na ljubljanskem „rotovžu“ še dandanes
mirno posedali kazinski pristaši, da ne bi
vodstvo narodne agitacije v beli Ljubljani bilo
izročeno mnogo spretnejšemu in neprimerno
marljivejšemu možu nego je vaš Demosthen s
šentpeterskega predmestja, možu, kateri si-
gurno ne pripada Zarnikovim privržencem.
In recimo tudi, da je dr. Zarnik kot volilni
agitator nevenljive lavorike si pridobil, —

vezirji jasnozeleno, komorniki škrlatno. Temno-
modro je bilo opravljenih prvih šest zakono-
dajskih oblastnikov, prvi emir, sodniki iz
Meke, Medine, Carigrada. Veliki uleme so se
oblačili vijoličasto, mudirji in šejki svetlomodro;
svetlomodričasta boja je znanila čavše in age
vezirjev; temnozeleno barva je bila predpra-
vica cesarskega stremena in nositelja svete
zastave; sultanski konjarji so nosili rudeče
škornje, portini uradniki rumene, uleme modre.
Po različni barvi vsakega, so se različno glo-
boko priklanjali. Bostandži paša, glavlar seraj-
skega redarstva, poveljnik ječarjev in rabljev,
ki je širil strah in grozo svojega imena in
svoje hoje, je stopal po dvorišči med vrstama
priklonjenih glav. Kadar je prehajal glavlar
kopljenec, veliki dvornik (maršal) notranjega
in zunanjega dvora, nagnile so se k tlom
čelade, turbani, perjanice, kakor bi jih bila
pritisnila nevidna roka. Veliki miloščinar je
hodil med tisočeri prijaznimi pozdravi. Vsi,
ki so stregli sultanu: glavlar stremenikov, ki
mu je držal stremen, prvi sobar, ki mu je
nosil klaplje, silihdar-aga, ki mu je snažil
orožje, beli kopljenec, ki je z jezikom oblizal

den agitator vendar še ni a priori dober poslanec, in jako dvojimo, da bodo razumni Notranjci hoteli z notranjskim mandatom plačati agitacijske zasluge za mestne volitve ljubljanske.

Potem pa, kak zloben duh je zbehal „Narodovega“ člankarja, da dr. Zarnika skuša opravičiti z jalovim izgovorom, da ni mogel ničesar doseči v deželni zboru radi tega ne, ker ga je preje zavirala nemška večina, sedaj pa — nekateri „prožni“ domačini! Niti na to se ne bomo ozirali, da tako neljubo razmerje pač onemogoči vspešno sklepanje, da pa vendar čisto nič ne more motiti poslanca, da stavlja nasvete in predloge ter vsaj skuša, po svoji moči koristiti svojim volilcem. Nasilstvo protivne večine nikdar ne sega tako daleč, da bi poslancu usta mašilo in roke vezalo. Toda, vse to besedičenje je humbug, goli humbug! Ali se je Zarnikovo javno delovanje mari stoprav pričelo l. 1877, v onem deželni zboru, v kojem je nadvladala nemška večina? ali ste uže po polnem zaboravili, da je dr. Zarnik deželni poslanec bil neprestano od l. 1869, da je tedaj osem dolgih let posedal v deželni zboru za narodno večino in več let na deželne troške — počival v deželni odboru? Ni-li v tem položaji dovolj imel prilike, razodevati svetu svojo delavno silo in resno voljo, posluževati se svojih talentov in svojega znanja na blagor dežele, posebno pa v prid svojega volilnem okraja? In v zadnjem deželnozbornem zasedanju, hočete znati, zakaj se je on, stari, izkušeni parlamentarec tako skrbno izogibal vsem resnemu delovanju v važnejših odsekih? On sam je izrazil svoj plemeniti nagib v tako cinični obliki, da bi Notranjci, ako objavimo besede njegove, kar bomo pa storili le tedaj, ako nas silite — strmeli, kakega zastopnika jim vsiluje ona stranka, katera se baje ponaša s samotržjem pravega rodoljuba. V roke stenografski zapisnik leta 1883, iz njega bodeite uvideli, da je skorej vse delovanje toliko hvalisanega kandidata obstalo v svojem prizadevanji onemogočiti volilno reformo, ter v lapidarnem poročilu o ljubljanskem mestnem statutu, katero priporočamo še poznim generacijam parlamentnih veljakov v pouk in zabavo!

In sedaj glavni argument vaš, ker z drugimi nikjer prodreti ne morete, da se dr. Zarnik „nikdar ni nikjer ni izneveril narodnemu programu, da je vedno visoko držal naše narodnosti prapor, da je do danes ostal naroden značaj.“ Lepo lastnosti, a trdno smo uverjeni, da Notranjska nikdar in pod nobenim pritiskom ne bode izvolila zastopnika, koji bi drugega prepričanja mogel biti v narodnem oziru. Da pa tako emfatično naglašate stvar, katera se razume sama po sebi, je čisto odveč z jedne strani, z druge pak upravičeno za onega odličnega rodoljuba, kojega

tla, predno je položil preprogo, strežaj, ki mu je podajal vodo za umivanje, na to oni, ki mu je na lovu dajal puško, oni, ki mu je varoval turbane, oni, ki je imel skrbeti za njegove črnolisičine oprave, vsi ti so bili pozdravljani s posebno radovednostjo in spoštljivostjo. Tiho šumenje je spremljalo dvorskega pridigarja in velikega opravjarja, ki je metal denar med ljudi ob cesarskih praznikih. Med zavidnimi pogledi je prehajal oni srečni muslim, ki je vsakih deset dni bril glavo sultanu sultanov. S posebno pazljivostjo se je odpiral pot prvemu zdravniku, ki je obrezoval cesarjeviče, prvemu očarju, ki je delal mak za trepavnice kadun in odalisk, velikemu predniku cvetja, ki si je prizadeval zadovoliti stotere muhe krasotic, in ki je pod kaftanom nosil svoj poetovski diplom okrašen s pozlačenimi rožicami. Prvemu kuharju so se laskavo priklanjali. Z uljudnim nasmeškom so pozdravljali čuvaje papig in slavcev, ki so smeli stopati črez prage tudi najskrivotnejših kioskov. Bilo je tisoč in tisoč oseb, podeljenih v vlado, delajočih po obredniku petdeset zvezkov, oblečenih po tisoč slikovitih načinih, ki so hodile po prostornem dvorišču, in vsak čas se je

si želi ogromna večina skušenih in zavednih narodnjakov na Notranjskem. Gosp. Adolf Obreza ni niti za en las menj odločno naroden nego dr. Zarnik, razloček med njima je le ta, da se Zarnikovo rodoljubje izraža v praznih tiradah, Obrezovo narodnjaštvo pak v možatem delovanji!

Vse to, vi muezini iz „Národne Tiskarne“, je vam ravno tako dobro znano, kakor „Ljubljanskemu Listu“ in vsem onim slovenskim časnikom, kateri se v lepem soglasji ogrevajo za Obrezovo kandidaturo. Sami znate, da zagovarjate slabo stvar s slabimi razlogi. Vaša ognjevitost je tedaj le umetna, le navidezna, ponarejen in hlinjen je vaš entuzijazem, in zaradi tega ni čuti med vami pravega navdušenja, ako z utrujenim glasom svojim vernikom naznanjate staro jednolično: „Zarnik je pravi narodni kandidat in le njega bodo izbrali na volilni dan 25. avgusta!“

Hrvatje v Pragi.

(Dalje in konec.)

Kakor na kolodvoru, tako ljubeznivo so Hrvate vzprejemali tudi v mestu Pragi sami. Minolo sredo udeležili so se hrvatski gostjé gledališke predstave „Libuše.“ Po gledališču pa so se podali v „Měštansko Besedo“, kjer so bili zanje pripravljene potrebni prostori. Ko so ob 11. uri prihajali v dvorano Hrvatje, nazdravljani so bili od vseh strani z živahnimi „živeli“ in „na zdar!“ Potem pa jih je nagovoril načelnik „Měštanske Besede“, dr. Škarda. Govornik je izražal svojo radost ob obisku slovenskih bratov Hrvatov, kajti ta obisk živo priča, da se zanimanje, da se spoznajo Slovani med seboj, vedno bolj širi: „Pričakovati je, da, če se med seboj natančneje spoznamo, vzajemnost preneha biti ideja, da bode peljala k slogi ter da bomo vsi hrepenehi po jednem smotru ter delali na kulturni napredek. Postavljam se na praktična tla, na tla zakona, jaz ne menim, da bi snovali nove države, marveč da v složnem delu živimo na tleh, katera nam je odločila zgodovina. Zgodovina naj nam bode učiteljica. Ona nas uči, da je nesloga vsekala Slovanom najglobokejše rane. Bodimo složni in svet bode drugače gledal na Slovane, živeče na vsem kontinentu. V naši sredi ljubljene goste še jeden pot pozdravljajoč kličem skupnemu delu in zaželjeni bodočnosti: „Na zdar!“

Od vseh strani začulo se je živahno odobravanje, razlegali so se po dvorani navdušeni „živio“, „na zdar“, „slava.“

Za tem govoril je dr. Ružička v hrvaščini. Pozdravljajal je goste s prisrčnimi besedami v imeni stavbenega odseka, drage goste, kateri se niso plašili dalnje poti, da izkažejo bratskemu narodu sočutje ob veselji in togi: „Slovanski narodi imajo plemenito lastnost, da

prikazala nova množ. Včasih je prišel sel, za katerim so se obračale vseh glave. To je bil vezir karakulak, sel med sultanom in prvim ministrom, ki je nosil tajno poročilo prvemu vezirju; ali pa kapidži, ki je letel v palačo sumljivega paše z naročilom, naj se mahoma postavi pred divan; ali pa nosivec dobrih novic, ki je hodil praviti sultanu, da velika karavana je srečno prišla iz Meke. Vsi posebni seli, v službi med sultanom in velikimi državniki, so imeli svoj naslov in posebno obleko ter so lete delali pot in izginevali na dvoja vrata v dvorišču. Memo so hodile kope kavarjev, gredoče v dvorske kuhinje, skupi cesarskih lovcev, zgrbljenih pod težo pozlačenih lovskih torb, vrste bremenarjev, oprtenih s zamoti, pod vodstvom velikega trgovca, sultanovega previdnika, čete hudodelcev, ktere so sužnji gonili na najteža dela serajska.

Dvakrat na dan je po sto sodoopralcev iz serajskih kuhinj nosilo v senco platan podhodnike, v lope cele piramide riža in cele pečene bravce. K temu je prihajala četa čuvajev in hlapcev, tako da je veliko to dvorišče izgledalo, kakor bi tukaj imela pojedino cela vojska.

jih ne plašijo nikake žrtve, kadar se morajo one polagati na altar za domovino in narod, za vzorno delovanje človeštva!“ Dalje je omenjal govornik, kako Hrvati napredujejo v naobraženosti, ustanovili so si jugoslovansko akademijo, narodno gledališče, in „Matica“ razširja v narod dobre knjige. Česka in hrvatska naroda hrepenita po vzvišenih smotrih in to je najlepša vez dveh sorodnih narodov. Omenjajoč, kako radost vzbuja v českih srcih priznanje bratskega naroda, pravi: „Vzprejmite torej, dragi bratje, našo najskrenejšo zahvalo za vaše priznanje, za vaš ljub in drag obisk, za bratsko vašo ljubezen. Mi se gotovo živo zanimamo za razvoj in prospeh naroda hrvatskega in uverjeni smo, da ne bode izostal ugoden uspeh, naj se na pot stavi še toliko ovir. Dvignem torej čašo na srečen razvoj vseh kulturnih prizadevanj hrvatskega naroda, kateremu torej zakličem iz dna srca: „Živio.“

Brezkonečno je nastalo klicanje „Živeli Hrvati“, „na zdar!“

V imeni Hrvatov zahvalil se je profesor Hoič tudi v hrvaščini. Govornik slavil je krasoto gledališča, hvalil „Libuše“. O tej priliki da se je njegov duh mislil nazaj v čase preseljevanja slovenskih narodov pod Čehom, Lehom in Mehom. Tudi zdaj je tako preseljevanje, romanje k českemu gledališču. In kdo ga je zidal? Energija českoga naroda. Govornik je napil na genij vztrajnosti českoga naroda. — Živahno se je odobral njegov govor.

Potem je še govoril akademik Harambašič ter izrekal zahvalo za prijazen vzprejem in potem kazal na sličnost razmer hrvatskih in českih; zagotavljal je, da med vsem hrvatskim narodom živijo iskrene simpatije za českí narod. Konečno je povabil Čeha za prihodnje leto v Hrvatsko, ko se bode obhajala petdesetletnica prerojenja hrvatskega naroda.

Govoril je tudi še dr. Strakáty. Napil je českim ženam, katere v narodnem dubu vzgajajo svojo deco.

Pevsko društvo „Hlahol“ je v presledkih očarovalo poslušalce. O tej priliki izkazovali so se tudi „tamburaši“ ter si pridobili mnogo priznanja.

Popoludne je bil v okusno olepšani Sofijini dvorani koncert zagrebškega pevskega društva „Kolo“ in hrvatskega akademičnega društva „Tamburaši“.

Gosti ostali so pozno v noč vkup in izrekla se je še marsikatera beseda, naglašajoč slovansko vzajemnost in vztrajnost.

Politični pregled.

Avstrijsko-ogerska država.

Volitve za deželni zbor koroški so v kmetskih občinah izvršene. Veseli nas, da moramo danes konstatovati precejšen napredek koroških Slovencev; do sedaj imeli so v de-

Malo za tem se je prizor spet izpremenil. Bližalo se je tuje poslanstvo, kakor sredi „dveh zlatih in svilnih zidov“. Semkaj se je stekal ves svet, kakor je Soliman veliki pisal perzijskemu šahu. Poslanci Karla V. in Frana I., ogerski, srbski, poljski, zastopniki dženovski in beneški so prihajali semkaj. Peskezdžipaša, ki je prejemal darove, je hodil naproti tujim karavanam do praga humajunskih vrat, in na to so prihajali skozi tisočere gledalce sloni, noseči zlata prestolja, orijaške gazele, zaprti levi, konji iz Tatarske in arabskih puščin, pokriti s tigrovimi kožami in obloženi s ščitmi iz slonovih ušes; perzijski poslanci s kitajskimi posodami; poslanci indovskih sultanov s zlatimi skrinjami polnimi biserja; poslanci afriških kraljev s preprogami iz kamelje dlake, izskubljene materam s trebuha, in s zamoti posrebrene robe, pod katero so se grbili hrbtovi deset sužnjev; poslanci severnih držav, s četami služajev, obremenjenih s krnom in dragocenim orožjem.

Po srečnih vojskah so prihajali, da se pokažejo padišahu, vojvodi, zvezani z verigami, zasužnjene kneginje pod zagrinjalom, z razoroženim in žalostnim spremstvom, vlaki

želnem zboru samo jednega svojega zastopnika: starino koroških narodnjakov, Andreja Einspielerja, v prihodnje imeli bodo tri zagovornike narodnih pravic, izvoljeni so namreč trije slovenski kandidati, in sicer v Velikovec Andrej Einspieler in Fran Muri, v Šmohoru odvetnik dr. Abuja. *E pur si muove!* Od nemških konservativnih kandidatov izvoljen je samo jeden, namreč župan Pongratz. Ostalih deset poslancev pripada nemško-liberalni stranki. — Pojutrajšnjem volila bodo mesta in trgi 12 poslancev; Slovenci v tej skupini niso postavili kandidatov.

Konservativna stranka na Štajarskem objavila je včeraj svoj volilni proglas ter kandidate za kmetske občine srednjega in gorenjega Štajarja. Imenik kandidatov pokazuje veliko premeno oseb. Jedenajst okrajev volilo je že leta 1878 v konservativnem zmislu; v Brucku in Leobenu pa so se na novo postavili konservativni kandidati proti dosedanjsima liberalnima poslancema Poschu in dr. Zscoku.

Priprave za sijajen sprejem Nj. veličanstva cesarja se na Ogerskem marljivo nadaljujejo. Kolodvori ob ogerski državni železnici bodo krasno ozaljšani. V Aradu pričakoval bode nadvojvoda Josip cesarja, kateri prispě tja dné 25. t. m.

Hrvatski sabor snide se zopet koncem tega meseca. Najvažnejši predlog, kateri se bode obravnaval, je nov volilni red. Vlada namerava s tem turbulentnim elementom pot v zakonodajni zbor kolikor mogoče preprečiti. V prvi vrsti bode se skušalo onemogočiti izvolitev dr. Starčevića. Da-li se bode to posrečilo, je dvojljivo; predolgo je ta demoralizujoča stranka brez resnega odpora vršila pogubonosno agitacijo, tako da bode pač težko, zatreti jo v tako kratkem času.

O šolstvu v Bosni in Ercegovini se poroča, da je bilo lanskega leta brez turških šol, tako zvanih „mektef“, 42 občnih in 94 konfesionalnih ljudskih šol, in sicer 56 grško-iztočnih, 36 katoliških, 1 mohamedanska in 1 izraelska. Učiteljev bilo je 186. Število učencev iznaša 8114, in sicer 6240 možkega in 1874 ženskega spola.

Tuje dežele.

V francoski narodni skupščini se ponavljajo burni prizori prve seje; no vkljub vsemu krik in razgrajanju opozicije je večina za revizijo ustave osigurana. V petek svršila se je generalna debata, in precej v soboto prešlo se je v specialno debato. Danes se debata nadaljuje.

V Srbiji so bode v kratkem popolnilo ministerstvo. Dosedanji zastopnik Srbije v Rimu, Kujundžić, postal bode naučni minister. Tudi minister narodnega gospodarstva se bode kmalu imenoval.

Iz Pariza se javlja, da so Francozi osvojili kitajski otok Formozo. S tem se je ak-

skopljencev vsake dōbe in vsake polti, ki so bili ali vojski zasluženi, ali pa so jih v dar poslali premagani vladarji. Med tem so častniki zmagovitih vojska hiteli k zakladnici, da vanjo spravijo kodravino in obiserjene sablje, zaplenjene v perzijskih mestih, zlatnino in bisernino, vzeto egiptovskim mamelukom, zlate kupe, okrašene s topazi, vzete z miz rhodovskih vitezov, trupe Dianinih in Apolonovih kipov, ugrabljenih v Grške in Ogerske, ključke premaganih mest in gradov. Drugi so vodili na drugo dvorišče mladeniče in mladenke, ugrabljene na Lezbu otoku. Neizmerne zaloge vsakovrstnega blaga iz afriških, karavanskih, morejskih, egejskih luk, ki so prihajale v seraj, so šle ali obstajale med temi zidovi. Cela vojska dvornikov in tajnikov je le pisala, plačevala, zapovedavala, odločevala zaslüšbe. Trgovci s sejmov za sužnice iz Bruse in Trebisonde so stali pred drugimi vratmi, čakaje, da pride vrsta nanje; čakali so skupaj s pesniki, ki so prišli iz Bagdada, da rekujejo cesarju svoje stihe. Upravniki pokrajin ali družih poslov, pali v nemilost, a prišli kupit si življenje s kupom zlata, čakali so uštric poslancev kakega paše, prišlih poklonit

cija započela, in ako Kitajci v zadnjem trenutku ne sprejmejo francoskih pogojev, dobila bode tudi francoska vojska na kopnem polvelje, da stopi v ofenzivo. Kakor se vidi, je položaj zeló rēsen.

Iz pisma generala Gordona, katerega je čital major Kičener v Dongoli, je jasno, da je Gordon do sedaj vse napade ustašev srečno odbil. V Kartumu je 8000 vojakov. Gordon pričakuje nujne pomoči.

Razne vesti.

— (Prvi turški odvetnik v Bosni.) Kakor poroča bosansk uradni list, imenovan je Jussuf beg Filipovič v Sarajevu odvetnikom za nove avstrijske dežele in določen mu je urad v sarajevskem sodniškem okraju. Jussuf beg je prvi mohamedanski odvetnik v teh deželah in zelo slovi zaradi svojih pravoslavništvov, ki se iz prejšnjih turških časov.

— (Markiza med divjimi zvermi.) Markiza pl. Hoeven jedna najlepših gospodičin v Bruselji, je po velikih plakatih na cestnih voglih občinstvu naznanila, da bode v Severnem muzeju v spremstvu krotilca Wilnana dva velika tigra in jednega leva v njihovih kletkah obiskala. Prenapeta in sanjarska gospica je stavila veliko svoto, da se ne pusti nikakor odvrniti od nevarnosti, katera ji preti, in si je dala v ta namen še celó novo tigrasto obleko iz pliša narediti. Ker je markiza najlepša gospica bruselske aristokracije, je tamna gospoda že vse vstopnice pokupila. — Kdo vé, kako se bodo divje zveri obnašale proti hladno- in višnjevo krvni markizi?

— (Časnikarstvo v Avstriji.) Z Dunaja se poroča: Ravno kar razglašen izkaz o kolekovanju za leto 1883 kaže, da se je to leto kolekovalo 110 363 488 eksemplarov časnikov. To število velja samo za Avstrijo. Če se pomisli, da je bilo v letu 1862 v vsem cesarstvu kolekovanih samo 64 344 956 časnikov, ne more se odrekati napredek v čitanju časnikov. Še bolj pa se je pomnožilo število inozemskih listov. V letu 1862 prihajalo je 336 107 inozemskih listov, to število pa se je do leta 1883 pomnožilo na 1 695 631 eksemplarov. V prvem številu je všteta tudi Ogerska, v drugem ne. Pri prebivalstvu nad 22 milijonov pride torej na vsakega prebivalca v letu samo pet eksemplarov. Iz tega se razvida, koliko milijonov se bere časnikov, kajti 397 000 abonentov potrebuje 112 milijonov časnikov, kje pa so drugi 21 837 244 Avstrijci? Če se tndi vzame, da čitata dva milijona prebivalcev časnike zastoj, ostane vedno še skoro 20 tisoč brez časnikov.

— („Ali hočete stopiti z menoj pred oltar?“) Nekemu listu se poroča ta dogodba: Ob tegernskem jezeru spoznal sem staro damo in njeno tudi ne premlado hčer; potovali sta sami; meni je bilo dolg čas, za tega delj sem se pridružil damama. Mati videla me je rada na strani svoje hčere Julije in je z menoj ravnala z mate-

velikemu gospodarju trinajstletno devico, ki so jo našli po trimesečnem iskanju v neki anatolski kolibi. Tú so stale utrujene družine, prišle iz daljnih pokrajin, iskate pravice; ženske in otroci najnižega stanu iz Carigrada, ki so prišle, da oddajo svoje tožbe divanu.

Kadar je imel divan seje, hodili so todi, zasramovani od radovednih, poslanci ustávših pokrajin, na konju, na oslu, obrite brade, pod žensko kapo; za temi predrzi vladarji azijski, z nosom, predrtim s sabljami čavšev; na to državní uradniki, ki so nevedé kateremu daljnemu upravniku nosili dragocen šal, dar velikega vezirja, ki je pa v svojih gubah skrival njih smrtno obsodbo. Tú so se kazali veseložarni obrazi slavohlepnikov, ki so s spletkami pridobili satrapijo, in blede lica vezirjev, ki so v divanu slišali molko grozno bližnje nesreče. Malo dalje so bili nositelji takih hatišerifov, kateri so potovali, neizprosní kakor smrt, jež tri sto milj daleč, da napravijo grozo in pomor v palači kakega podkralja; malo dalje strašnonemci, poslani davit in obešat slavne jetnike v podzemlju Sedem stolpov. S temi so se srečavali uleme, begi, paše, mole, emiri, ki so se vračali ali pa hodili na za-

rinsko skrbnostjo. V farni cerkvi v Tegern pa so zanimljive relikvije in v to cerkev podal sem se nekoč s tema novima znanckama. Hotel sem Juliji pokazati te relikvije ter dejal: „Ali hočete stopiti z menoj pred oltar?“ Ona nasmejala se mi je ljubezljivo in ob strani stoječa mati prihitela je k nama, položila Julijino roko v mojo in zdihnila: „Bodita srečna, otroka moja!“ Kakor bi gorela tla pod menoj, sem bežal iz cerkve in urno se odpeljal iz kraja.

— (Tatvina po telefonu.) V Bruselji si je te dni nek spreten in predrzen tat s pomočjo telefona prisvojil denarno vsoto. V Bruselji stanujočega menjičnega opravnika Cohena poklical je po telefonu njegov prijatelj Van de Kelen-Dufour in ga prosil 500 mark na posodo z obljubo, taiste na borsi takoj vrniti. Cohen odgovori, da je denar na razpolaganje. Uže čez nekaj minut donese nekdo v imeni Van de Kelen menjico, na katero mu brez ugovora izplačajo 500 mark. Ko se potem prijatelj na borsi srečata in ker Van de Kelen o posojilu niti besedice ne črhne, ga Cohen na posojeno svoto opomni, a v svoje veliko začudenje zve, da ga je nekdo po telefonu za 500 mark sleparsko opeharil. Sumi se, da je to storil star komí, kateremu so na borsi običajni izrazi dobro znani.

— (Drag pes Bernardinec.) Amerikanec Mr. Kemell ima dolgolasega Bernardinca, ki je največji med vsemi zdaj živečimi psi. Od pleč pa do nog meri 88 cm. in je 89 kgr. težák. Posestnik tega lepega psa so ne kesa, da je dal zanj 4000 dolarjev, torej več, nego za marsikaterega „slavnega“ konja dirjalca, ker je za pasje potomce tega plemena in po darilih pri raznih pasjih razstavah užé več skupil, nego ga stane dragi pes.

Domače stvari.

— (Odlikovanje.) Nj. veličanstvo cesar izvolilo je dež. sodnijske svetovalcu pri okrožni sodnji v Rudolfovem gosp. Bogomiru Brunnerju povodom umirovljenja podeliti naslov nadsodnijskega svetovalca v priznanje mnogoletnega zvestega in izvrstnega službovanja. — Gosp. Jakob Horvat, zlatomašnik, prvomestnik misijonarjev pri sv. Jožefu v Celji, postal je o priliki zlate maše duhovni svetovalec.

— (Dramatično društvo) v Ljubljani namerava prirediti v slovesno razsvetljenem gledališči dné 16. t. m. slovensko predstavo. Predstava ta priredila se bode v predvečer rojstnega dné Nj. veličanstva presvetlega našega cesarja, torej v praznovanje rojstvenega dneva in v spomin lanskega bivanja Nj. veličanstva med nami! Igrala se bode igra „Cvrček“ in nastopila bode ta večer dobro znana igralka gspđe. G. Nigrinova, katera je član kr. narodnemu srbskemu gledališču, a se sedaj bavi nekaj časa v Ljubljani.

— (Okraden tat.) Kazinskemu restavratru ukraden je bil včeraj dopoludné iz neke sobe

slišbe, priklonjenih glav, pobešenih oči, v dolge rokave skritih rok; vezirji, ki so imeli koran v žepu, da bi opravili, ako bi bilo treba, molitve umirajočih; veliki vezir, silovitež, ki ga ima rabelj na muhi, in ki je nosil pod kaftanom lastno oporoko.

Vsi so hodili umirjenega stopaja, počasno, molčé, govorili so tiho, previdni in pravilni jezik, kakoršen se govori le v seraju.

Povsod in zmeraj se križajo resni in predrni pogledi; roke se devajo na čelo in na prsa, s tihim šepetom, s pohlevnim šumom plaščev in klapelj, s tihim zveketom sabelj. Vse to je bilo kakor nekaj samostanskega in tožnega ter bilo v nasprotju z vojnim ponosom sabelj, s krasoto barev, s sijajem orožja. V vsakem očesu si mogel brati po katero misel, na vsakem čelu si mogel videti strah pred človekom, ki je bil nad vsemi, namen vsemu, kateremu se je vse vklanjal, pred katerim se je vse vleklo in uničevalo, kakor bi bila v vsaki stvari njegova podoba, in kakor bi vsak glas odzvanjal njegovo ime.

(Dalje prihodnjic.)

klobuk. Sum pal je na markerja Henrika T., kateri je ravno brez službe, ter se je tudi v isti sobi mudil. Restavratore g. Verhasy javil je to policiji, in ta je Henrika T. zasledovala, ter ga tudi danes ob treh zjutraj v „Zvezdi“ na klopi spečega našla. A spal je, ko so ga policaji našli, brez klobuka, ker ga mu je spečemu neznan tat ukral. Ker se je njegov klobuk, katerega je poprej nosil, v kazini našel, je sum, da je on kazinskemu restavratoreju ukraden klobuk odnesel, opravičen. Policija je torej Henrika T. izročila sodniji.

— (Opravičen sum.) Policijska patrolja je pretečeno noč Janeza Bobka ravno v trenutji zapazila, ko se je čez dva v „Zvezdi“ na klopi speča vojaka sklopil. A tudi Bobek je policaje zagledal ter hitro bežal. Vender mu njegov beg ni dosti koristil, kajti policaji so ga uže v bližnjih ulicah vjeli. Bobek je bil uže večkrat radi tatvine kaznovan, ter je na sumu, da je hotel speča vojaka okraati. Našli so pri njem tudi štiri srebrne goldinarje navezane pod hlačami na kolenu, o katerih ni mogel dokazati, kje jih je pošteno pridobil. Izročila ga je policija sodniji.

— (Občinske volitve.) Pri novi volitvi v občinski zastop občine Gore (okraj kočevski) je bil županom izvoljen Karol Knavs, svetovalcema pa Jurij Knavs in Štefan Gornik. — Pri občinski volitvi za občino Semič je bil izvoljen županom Ivan Šušteršič in občinskimi svetovalci Ivan Ivanetič, Ivan Brunskotte in Matija Ogulin.

— (Glavni urednik „Slov. Gospodarja“, g. dr. Gregorec bil je v 6. dan t. m. pred celjskimi porotniki zaradi nekega dopisa v „Slov. Gospodarji“ krivim spoznan in obsojen v 6 tednov zapora z jednim postom na teden, 150 gld. izgube na kavciji in v povračilo sodnih stroškov.

— (Volitve volilnih mož na Štajarskem) kažejo za Slovence ugoden rezultat. Do zdaj nam znani izidi zaupnih mož v kmetskih občinah dajejo upanje gotove zmage. Nasprotna stranka posluhuje se baje vseh sredstev, da bi zapeljala kmete, a ti, poučeni po bridkih izkušnjah, ne dadó se motiti in obilo se udeležujoč volitev, oddajajo svoje glasove narodnim možem. Slava jim! O izidu in o volitvah samih govorili bodemo še pozneje obširneje.

Vabilo!

Častitim gospodom volilcem z Notranjskega.

Uže mnogokrat in od raznih strani sem bil pozvan, da bi z ozirom na predstoječo nadomestilno volitev deželnega poslanca za Notranjsko sklical volilni shod.

Da ustrezem torej želji notranjskih rodoljubov, prijateljev in znancev in da bi se pri tej volitvi brezpotrebno ne cepili glasovi, sklenil sem sklicati

v dan 17. t. m. popoldne ob 6. uri

v gostilni g. Vičič-a v **Postojini** volilni shod.

K temu shodu vabim tedaj vse častite volilne može z Notranjske, ter jih prosim, da se ga očigled denašnjih razmer v prav obilnem številu udeležiti blagovolijo. Opozorujem pa tudi častite gospode volilce, da jih bodem o svojem času, kadar poizvem njih imena, še s posebnim vabilom h shodu povabil.

V Cérknici 9. avgusta 1884.

Adolf Obresa l. r.

Telegrami „Ljubljanskemu Listu.“

Dunaj, 11. avgusta. Dvorna igralka Amalija Haizinger je ob 2. uri po noči umrla. Pokopali jo bodo v sredo popoldne.

Kahira, 11. avgusta. Delajo se priprave za odhod blizu 4000 angleških in egiptovskih vojakov proti Kartumu.

Krakov, 10. avgusta. Mestice Kolaczyce v okraji Jaslo je včeraj po noči skoro po polnem pogorelo, ogenj uničil je 200 hiš.

Odgovorni urednik prof. Fr. Šuklje.

Zagreb, 10. avgusta. Ban došel je s potovanja po Krajini včeraj iz Otočaca v Janče, kjer so ga slovesno vzprejeli. Pozdravila so ga oblastva in korporacije, potem pa je dalje odpotoval v Leče, Perusić in Osjek. Zvečer je prišel v mesto Gospić. Zvonili so in streljali s topiči, ko se je ban bližal mestu. Na pozdrav deželnega poslanca Mandića zahvalil se je ban, občinstvo pa je zaklicalo „živio“.

Pariz, 10. avgusta. Predsednik Grévy vzprejel je dopoludne švedskega kralja. — Admiral Lespés brzojavlja, da se je Ke-Lungs posedel brez težav, torej brez bombardovanja.

Versailles, 9. avgusta. Kongres je dva popravka, katera imata namen, proklamirati suverenost kongresovo, z veliko večino zavrgel. — Kongres zavrgel je do zdaj pet proti revizijskemu načrtu namenjenih popravkov; o 20 popravkih se bode še posvetovalo. Denešnja seja se je mirno vršila. Razprave so se odložile do ponedeljka.

Rim, 9. avgusta. (Uradno poročilo od 6. do 7. avgusta.) V Vignorotu trije mrličji za kolero. V okraji Sermezzana sta dva za kolero obolela umrla. Okraj se je po vojaki obkolil in ukrenile so se potrebne zdravstvene naredbes. V Carignanu jeden in v Osasiji jeden mrlič za kolero. V bólnici v Cairu in izmed obolelih oseb v Varignanu sta dve ozdraveli, tri se bolje počutijo.

Rim, 10. avgusta. V okuženih krajih se je včeraj pokazalo šest novih slučajev kolere, tri osebe so umrle; izmed prej obolelih sta dve umrli.

Bruselj, 9. avgusta. V zboru liberalnih županov in občinskih svetovalcev se je vzprejela resolucija, v kateri se trdi, da načrt šolskega zakona namerava odpraviti pouk po lajkih ter hoče posest zopet izročiti mrtvi roki.

Telegrafično borzno poročilo

z dné 11. avgusta.

	gld.
Jednotni drž. dolg v bankovcih	81·10
„ „ „ srebri	81·80
Zlata renta	103·70
5% avstr. renta	96·25
Delnice národne banke	859—
Kreditne delnice	314·50
London 10 lir sterling	121·60
20 frankovec	9·65
Cekini c. kr.	5·73
100 drž. mark	59·50

Uradni glasnik

z dné 11. avgusta.

V Kostanjevici zemljišče Blaža Levaka iz Dola (2513 gld.) v 3. dan sept., 1. okt. in 5. nov.; — zemljišče Mart. Spilerja (486 gld.) v 3. dan sept., 1. okt. in 5. nov. — V Idriji posestvo Šim. Trevena iz Godovič (5180 gld.) v 1. dan sept., 6. okt. in 3. nov. — Na Vrhniki zemljišče Janeza Persina z Rakitne (3968 gld.) v 2. dan sept., 3. okt. in 4. nov.

Tujci.

Dné 9. avgusta.

Pri **Malič**: Illek, trgovec, iz Liebenaua. — Kinsky, lekar, iz Bocna. — Barthel iz Celle. — Ahčín in Delak, učitelj, iz Hrvatske. — Vitez pl. Necelli, trgovec; Macerola s soprogo; Levi s soprogo; Schrickenfuchs in Rigatti iz Trsta. — Hubad, profesor, in Vouk, hotelier, iz Ptuj. — Vitez pl. Metnitz, doktorand med., iz Lübecka. — Funtek, učitelj, iz Smartnega.

Pri **Slonu**: pl. Tomekovič, dvornega svetnika vdova, iz Zagreba. — Maričič, c. kr. šolski nadzornik, iz Reke. — Jemšeršič, profesor, iz Senja. — Schepitz Ivan in Anton iz Trsta. — Rupnik iz Idrije. — Ogrinc, c. kr. nadlajtenant, iz Celovca.

Pri **Tavčarji**: Hudovernik, beležniški kandidat, iz Zatične. — Wiener s soprogo iz Trsta. — Blaha, odgojitelj, iz Zlatneka.

Umrlí so:

Dné 8. avgusta. Marjeta Svetlin, mokrarjeva vdova, 42 l., Žitni trg št. 1, pohabljenje črev.

Dné 9. avgusta. Ana Pilc, vdova nadinženerja 57 l., Poljanska cesta št. 19, plučna tuberkuloza. — Angela Wagner, mestnega stražnika hči, 2½ mes., Poljanska cesta št. 13, osepnice. — Pavlina Mašič, kurjača hči, 8 mes., Nove ulice št. 5, osepnice. — Rudolf Pexa, črevljarski sin, 4 mes., Hrenove ulice št. 16, driska.

Dné 10. avgusta. Janez Feitel, krojač, 64 l., Rožne ulice št. 23, črevesni katár.

Tržne cene.

V Ljubljani 9. avgusta: Hektoliter banaške pšenice velja 8 gld. 21 kr., domače 7 gld. 31 kr.; ječmen 4 gld. 55 kr.; reš 5 gld. 36 kr.; ajda 5 gld. 69 kr.; proso 6 gld. 18 kr.; turšica 5 gld. 60 kr.; oves 3 gld. 25 kr.; 100 kilogramov krompirja 2 gld. 32 kr.; leča hektol. po 8 gld. — kr., bob 8 gld., fižol 8 gld. 50 kr. — Goveja mast kilo po 94 kr., salo po 80 kr., speh po 60 kr., prekajen po 72 kr., maslo (sirovo) 86 kr., jajce 2½ kr.; liter mleka 8 kr., kilo govejega mesa 64 kr., telečjega 56 kr., svinjina 66 kr., drobniško po 38 kr. — Piške po 40 kr., golobi 17 kr.; 100 kilo sena 1 gld. 60 kr., slame 1 gld. 69 kr. Seženj trdih drv 7 gld. 50 kr.; mehkih 4 gld. 80 kr. — Vino, rudeče, 100 litrov (na skladišči), 24 gld., belo 20 gld.

Srečke

z dné 9. avgusta.

Dunaj: 38 24 10 8 81.
Gradec: 77 6 14 47 23.

Meteorološko poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mokrina v mm
9. avgusta	7. zjutraj	738·06	+14·4	bzv.	mgl.	0·00
	2. pop.	737·70	+23·6	vzh. sl.	js.	
	9. zvečer	738·36	+18·0	zpd. sl.	„	
10. avg.	7. zjutraj	738·76	+15·6	bzv.	mgl.	0·00
	2. pop.	737·90	+25·6	„	js.	
	9. zvečer	738·28	+20·2	jvzh. sl.	„	

Razpis natečaja.

Državne ustanove za kmetijsko šolo „Francisco-Josephinum“ v Mödlingu.

C. kr. poljedelsko ministerstvo je za kmetijsko šolo „Francisco-Josephinum“ v Mödlingu, in sicer za naslednji triletni učni kurs 1884/85, 1885/86, 1886/87, dovolilo ustanovo v letnem znesku 250 gld. av. v.

Za vzprejem v to šolo se zahteva:

- 1.) Dovoljenje roditeljev ali varuhov;
- 2.) da je prosilec vsaj 16 let star;
- 3.) izkaz o taki šolski izobrazbi, kakeršna se pri dobro dovršenih nižjih starih razredih javnih srednjih šol dobi.

Zeli se želó, da prosilec izkaže nekoliko s prakso na kaki kmetiji pridobljeno znanje.

Prosilci za to ustanovo naj svoje s potrebnimi prilogami vsaj do

31. avgusta 1884

vložijo pri ravnateljstvu v „Francisco-Josephinum“ v Mödlingu, kjer se dobivajo tudi programi.

Stipendisti so šolnine oproščeni.

Na Dunaji v 26. dan julija meseca 1884.

C. kr. poljedelsko ministerstvo.

Pri

Ig. v. Kleinmayr & Fed. Bamberg

▼ Ljubljani

se dobivajo vedno vse

knjige društva sv. Mohorja

in tudi sledeče knjige:

- Cimperman**, Pesni. 60 kr.
Decker, Fizika in kemija. 70 kr.
Filipović, Kraljevič Marko u narodnih pjesmah. 90 kr.
Haderlap, Tisoč in ena noč. V snopičih po 20 kr.
Kačič-Mišič, Razgovor ugodni naroda slovinsk. 1 gld. 20 kr.
Klailó, Lehrgang der kroatischen Sprache, I, II. Theil sammt Schlüssel. 1 gld. 28 kr.
 — Kroatischer Dolmetscher, 60 kr.
Kosec, Krščansko-katoliško pravoslovje. 1 gld. 20 kr.
Lapajne, Fizika za ljudske šole. 25 kr.
Orožen Val, Spisi. 60 kr.
Pačar, Zakon in žena. 40 kr.
Praprotnik, Mali šolski besednjak. 4. natis. Vezan 85 kr.
 — Slovenski spisovnik. Svetovalec v vseh pisarskih opravilih. Vez. 90 kr.
Razlag J. R., dr., Pesmarica. 60 kr., vez. 80 kr.
Slomšek A. M., Zbrani spisi. I. knjiga: Pesni. 90 kr.
 — Zbrani spisi. II. knjiga: Basni, prilike in povesti. 1 gld. 20 kr.
 — III. knjiga: Životopisi. 1 gld. 30 kr.
Šmid Kristof, Spisi. 3 zvezki po 40 kr.
Tomšič, Dragoljubci. 45 kr.
 — Peter Rokodelič. Vez. 45 kr.
Vraz Stanko, Izabrane pjesme. 1 gld. 80 kr., elegantno v platno vezane s zlatim obrezkom 3 gld.
Žnidaršič J., Nauk o desetnih (decimalnih) razlomkih pri računih z novo mero in vago. 60 kr.

Tiskata in zalágata Ig. v. Kleinmayr & Fed. Bamberg v Ljubljani.